

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 123.

Tolvte Session.

50de Møde.

Mandagen den 17de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat).

Ordføreren (fortf.): Hvad Spørgsmaalet selv angaaer, vil det sees, at den sidste ærede Taler har fundet Bestemmelsen i § 2 i høi Grad hensigtsmæssig og ønskelig, og det forekommer mig, at Alt, hvad han har anført, maa lede til den Slutning at stemme for Udvalgets Forslag, thi naar den nærværende Lovgivning om disse Forhold ikke opstiller saa betryggende Former og navnlig ikke hjemler Regjeringen et saa energisk Tilsyn og en saadan Afgang til i fornødent Fald at gribe ind, som man kunde ansee for ønskeligt, saa er den eneste logiske og mathematiske Conclusion af disse Præmisser at sige, at Begunstigelse ikke skulle kunne indrymmes i Henhold til nærværende Lov, men at, naar der skal være Tale om Oprettelse af nye Creditforeninger, maa Afgjørelsen ske ved særlig Lov, hvorved der ikke blot vil blive Leilighed til at undersøge, om alle de Betingelser ere tilstede, der maa forudsættes, naar det skal ansees for ønskeligt, at der oprettes en ny Indretning af denne Art, men i hvilken særlige Lov der tillige er Afgang til at indføre alle de betryggende Regler, som jænnes i den bestaaende Lovgivning. Det forekommer mig derfor at være en vel stærk Fordring til de ærede Medlemmer, naar den ærede Landstingsmand forlanger, at de skulle stemme mod en Paragraph, som er den eneste rigtige Conclusion af Alt, hvad han har sagt, blot fordi

det oprindelige Lovforslag kaldes „Tillæg til Loven af 20de Juni 1850“, især da dette er afhjulpet ved Udvalgets Fleertals Forslag, der gaaer ud paa at kalde Loven en Forandring af Loven af 20de Juni 1850. Den formelle Vanskelighed ved, at en saa ønskelig Bestemmelse kan vedtages, er altsaa paa en let og simpel Maade ryddet tilside. Forøvrigt kan jeg ikke indrømme, at § 2 er det Samme som en Ophævelse af Loven af 20de Juni 1850; thi denne Lov af 20de Juni 1850 vedbliver at være Grundlaget for Retsforholdet imellem Regjeringen og Creditforeningerne, ligesom de særlige Statuter vedblive at være Grundlaget for Retsforholdet imellem Debitorerne og Creditorerne, og de 20 Millioner kunne, hvad enten vi antage Serie-Inddelingen eller ikke, i lang Tid og i en stor Udstrækning fyldestgøre det Formaal, hvortil de ere anlagte. Om § 2 vedtages eller ikke, kan Loven af 20de Juni 1850 længe vedblive at være Grundlaget for Lovgivningsforholdene i denne Retning. Jeg haaber, at Landstingets Medlemmer vilde holde sig til den Sætning, der blev udtalt af den 1ste Landstingsmand for 1ste Kred (Andræ), at det er en ønskelig, hensigtsmæssig og retfærdig Bestemmelse, der indeholdes i Udvalgets Forslag, og at de ikke ville lade sig afholde fra at stemme derfor ved nogen formel Hindring, især da denne er ryddet afveien ved, at man har forandret Ordet „Tillæg“ til „Forandring“. Og jeg haaber ikke mindre, at naar de ere enige med det ærede Medlem i, at den hele Tanke om Inddelingen i Serier er en rigtig, sund og hensigtsmæssig Tanke, at de da ikke ville lade sig afholde fra at give denne Tanke Udførelse i